

VĂN PHÒNG QUẢN LÝ

Cộng

Hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam  
Độc lập - Tự do - Hạnh phúcSỐ: .....  
ĐẾN Ngày 22/10/26

Chuyển: Ban

Kính gửi: Ủy ban - Đảng ủy - Mặt trận hội đồng  
nhân dân tỉnh Hà Tĩnh.

Tên tôi: Lê Văn Mến - Lạc

Sinh: 4/1955

Vợ: Nguyễn Thị Xuyên

Sinh: 3/1955

thành Kỳ Lạc, Hà Tĩnh  
BAN TIẾP CÔNG DAN  
SỐ: 1241  
ĐẾN Ngày 05/10/26

Tôi nhập ngũ tháng 3/1975 phục viên 12/1980. Qua thời gian trong quân ngũ phục vụ ở chiến trường Lào suốt 6 năm, nhiệm vụ Tiểu Phi, bảo vệ đất nước ban thuộc trung vào của Đại đội 14, trung đoàn 176 trong đó có hai trận đánh lớn phủ mìn, đồn viêng - xiêng Khơng. Tôi đã bị thương xuyên thủng cánh tay phải, nay vẫn còn sẹo chân thương bứt ép pháo. Mắt mờ, tai nghe kém, đau đầu chóng mặt. Trong suốt 6 năm trời đi khắp nẻo đường trung Lào với ba lô cây súng, hàng trăm chát nổ trên vai, muỗi chích vắt cắn, binh bột hết nhiều đợt.

Thưa các quý vị, sau khi phục viên, tôi được cấp một giấy chứng thưởng nộp cho xã và huyện đội, mãi sau khi ở nhà bao lụt tốc mới làm hỏng giấy đến năm 2007, tôi được người giới thiệu làm chế độ thương binh, họ bảo có vết thương và làm chứng của xã, tôi được ủy Ban Đảng ủy - hội đồng - mặt trận phụ nữ phụ lão thôn chứng nhận làm chế độ đến năm 2019, tôi bị cắt chế độ đang trong khi điều

TOTAL

tri bệnh Tai biến mạch máu não lần hai, bệnh viện đa khoa hà tĩnh có giấy báo mang bô tiền đã hưởng nộp để làm chế độ mới, lúc này phúc thấy mệnh chủ lương bao hết đành chịu.

Kính thưa các quý vị, bệnh tật bô liệt một phần hai bên phải, chân teo lè, tay phải ngắn hẳn 20 cm so với tay trái, miệng méo, nói ngọng, ngồi xe lăn. Lắm lúc bô trầm ngâm suy nghĩ, chúng cháu hỏi bô nhà đường cây con trâu hay đồi lĩnh, bô trả lời: nhớ bư chia sẻ của đồng đội, hạt muối cần đội, công hầu bé nửa, là thư nhà chung đọc, mẹ cả con chung. Thêm những bước chân đi khắp nẻo đường mang chất nổ của đời 20 thế kỉ thứ XX.

Mẹ là vợ của ông Nguyễn Thi Xuyên tuổi già sức yếu, trước đây là dân công hỏa tuyến hai đợt năm 1971 và 1972, mở đường xuyên vác lương thực, thực phẩm đạn bùng vào chiến trường dưới làn mưa bom đạn nổ, cũng là người phục vụ chiến trường, có lần bô kể cho mẹ con biết sau kết thúc chiến tranh Trung ương Đảng và Bộ Chỉ Huy quân sự tổng kết chiến tranh, cứ 10 người, 1 người cầm súng. Vậy mẹ tôi cũng là người bảo vệ đất nước. Nay cả vợ lẫn chồng chưa có chế độ gì, chúng cháu được biết bác Nguyễn Phú Trọng nói rằng không được ai bị bỏ lại phía sau, chắc rằng Đảng và Nhà nước có chế độ gì đó không hồ nên viết đơn này kính gửi các quý vị cho phép bô được hưởng chia sẻ phần gánh nặng cùng

Các cháu, trong quãng đời còn lại của bố.  
Vì mẹ đã già, sức yếu. Các cháu còn phải gánh  
vác công việc gia đình, xin các quý vị đồng  
lòng thương trong sự chia sẻ, xin cảm ơn  
trước.

Ngày 24/9/2026

Người làm đơn: Lê Văn Mến cùng Vợ Con.